

Списание СПОРТ • НАУКА • ОБРАЗОВАНИЕ
Издание на Педагогическия факултет на ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“

Journal SPORT • SCIENCE • EDUCATION
Edition of the Faculty of Education of St. Cyril and St. Methodius University of Veliko Tarnovo

Том II / Книжка 1 (2026)

ISSN 3033-2284 (Print)
3033-229X (Online)

Volume II / Issue 1 (2026)

DOI: 10.54664/NBPV7582

ПРОУЧВАНЕ МНЕНИЕТО И ОТНОШЕНИЕТО НА СТУДЕНТИ ПЕДАГОЗИ КЪМ УЧАСТИЕ В СПОРТНИ АКТИВНОСТИ И ДОБРОВОЛЧЕСКИ ИНИЦИАТИВИ

Донка Желева-Терзиева*

A STUDY ON THE OPINION AND ATTITUDE OF STUDENTS IN PEDAGOGY TOWARD PARTICIPATION IN SPORTS ACTIVITIES AND VOLUNTARY INITIATIVES

Donka Zheleva-Terzieva

Abstract: The article studies and analyzes the attitudes of future teachers toward active involvement in sports and volunteering activities. Various motivational aspects, benefits, and obstacles to participation have been identified among a representative sample of students from the Faculty of Education at Trakia University. The results show a positive attitude toward sports and volunteering but also a certain discrepancy between their attitudes and behavior. This suggests the initiation of targeted activities for organized support and motivational efforts in attracting students to sports activities and volunteering initiatives.

Keywords: sport, volunteering, students, pedagogical education, attitudes, motivation

ВЪВЕДЕНИЕ

В контекста на съвременното висше образование от голямо значение е не само придобиването на академични знания и умения, но и овладяването и утвърждаването на социални и личностни умения. Спортно-двигателните активности (СДА) и доброволческите инициативи (ДИ) са доказани средства за формиране на ценности, социална отговорност и чувство за принадлежност към общността (Talbot, 2001; Bailey, 2006). Тези дейности са особено важни за студентите, обучаващи се за бъдещи учители, защото помагат за формиране на социално отговорно поведение и изграждане на педагогически пример за подражание.

Различните форми на двигателна активност са полезни не само за физическото, но и за социалното и когнитивното развитие на човека. Освен това е доказано, че редовното участие в тях подобрява начина на живот, намалява шансовете за развитие на хронични заболявания и осигурява многобройни психологически и емоционални предимства (Bouchard et al., 1994; Talbot, 2001).

Talbot (2001) изследва как спортно-двигателната активност (СДА) помага на подрастващите да формират тялото си, да развиват ума си и да усвояват социални умения. Авторът систематизира

* Донка Желева-Терзиева – доцент, доктор, катедра „Изкуства и физическо възпитание“, Педагогически факултет, Тракийски университет, Стара Загора.

пет области за личностно развитие: физическо, житейско, афективно (психологическо благополучие), социално и когнитивно развитие. Основните двигателни умения, формирани при младите хора чрез системно участие в СДА лежат в основата на всички трудови, битови и спортни дейности, реализирани на по-късен етап. Създадената солидна основа изгражда навици и потребности към СДА, както по време на детството, така и по-късно през живота. Проучвайки нагласите на младите хора за здравословен начин на живот, Алексиева и кол. (2023) определят СДА като важен за здравето фактор и необходимо условие за оптимални растеж и развитие на човешкия организъм.

Въпреки че основните механизми за обяснение на ефектите от редовната двигателна активност не са изяснени, има сравнително последователни резултати за положителния ѝ ефект върху психологическото здраве на хората. Съществуват научни доказателства за намаляване нивата на редица депресивни и афективни състояния при хора, включени в редовни занимания със СДА.

Социалните, физическите, афективните и когнитивните контексти, които са доказано обусловени от спортно-двигателната ангажираност, улесняват естествените процеси на растеж, мотивация за развитие и интеграция в обществото (Bouchard et al., 1994).

Човешката еволюция предполага удовлетворяване на обществените потребности чрез проявление на положителните черти на човешката природа чрез прояви на човеколюбие, хуманизъм, помощ към нуждаещите се, грижа за околния свят. Една от най-висшите форми на проявление на посочените черти е *доброволчеството*. В научното пространство няма еднозначно определение за него, но независимо от различните начини за дефиниране могат да се открият и общи характеристики (Тодорова, 2013). Изследователите в областта го определят като традиционна ценност, проява на обществена активност и граждански дълг, феномен, намиращ място във всяка обществена сфера и във всяко кътче на света (Здравкова, 2016), „своеобразен мост към бъдеща професионална реализация“ (Тодорова, 2013: 92), връзка между „индивидуалните усилия и колективната отговорност, която ангажира младежите в обществени каузи и създава култура на взаимопомощ“ (Тончева-Златкова, 2025), „изява на свободна добра воля“ (Тончева-Златкова, 2020: 158), „механизъм за подпомагане на обществени каузи“ (Венева-Паунчева, 2011: 1). Доброволците са „онези, които претворяват висшите ценности като човеколюбие, взаимопомощ и отдаденост в реални, видими резултати“ (Здравкова, 2016: 120).

В три различни законопроекта за доброволчеството (за уреждане на обществените отношения при организирано извършване на дейността), представени за обществено обсъждане в началото на 2015 г. и гласувани на първо четене в Парламента на 26.02.2025 г., доброволческата дейност се определя като „дейност извън трудовите и служебни правоотношения на доброволеца, която се изразява в полагане на труд или предоставяне на услуги по собствен избор без получаване на възнаграждение“ (проект на Закон за доброволчеството: чл. 7, ал. 1). И трите проекта целят насърчаване на доброволчеството и установяване на правна рамка за доброволческите дейности. В единия се въвежда правно определение за „доброволческа дейност“ и изрично се забранява използването на доброволчеството като заместител на заетостта. В него са очертани видовете доброволчество, включително краткосрочно, дългосрочно и корпоративно. Правата и отговорностите на доброволците и организаторите също са определени. За дългосрочно доброволчество законопроектът предвижда подписване на писмен договор. Предлага се създаването на Национален регистър на доброволците и организаторите, който да се поддържа от Министерството на труда и социалната политика. Създателите на втория вариант предлагат организаторите да застраховат доброволците адекватно, докато третият е насочен към дефиниране и популяризиране на доброволческия акт и регулиране на основните му принципи. Предложението допълнително съдържа доброволчески споразумения и сертификационни документи. Текстовете подлежат на прецизиране от работна група за групирането им в един документ, след което могат да бъдат внесени за окончателно гласуване и приемане. До момента Република България е единствената страна в Европейския съюз, в която липсва закон, гарантиращ защита, установяващ права и предвиждащ

награди за доброволците – само частичните случаи на бедствия и кризи са регулирани. Както твърди В. Тончева-Златкова (2020), доброволчеството не трябва да остава непризнато и без позиция. Неоспорим факт е, че то предлага безкрайни възможности за нови запознанства, вълнуващи преживявания и предизвикателства, динамично ежедневие и разширяване на кръгозора. Това е нестандартен начин за учене и придобиване на социален опит (Венева-Паунчева, 2011), за подготовка към успешна професионална реализация (Петрова et al., 2018).

Позитивните тенденции при утвърждаването на доброволчеството в съвременното общество показват, че то невъзвратно и трайно се формира като значима ценност в светогледа на хората поради осъзната необходимост за изява на висшите човешки добродетели (Здравкова, 2016). През последните години в България, въпреки твърденията, че не е набрало достатъчно популярност, то се среща повече като организирани от неправителствени структури инициативи (формални прояви) и много по-рядко като индивидуална активност (неформални прояви) (Венева-Паунчева, 2011).

Целта на изследването е да се установи отношението на студенти педагози към участието им в организирани СДА и ДИ, както и проучване на причините за съществуващото противоречие между нагласи и поведение с цел очертаване на възможности за стимулиране на тези форми на активност в рамките на университетската среда.

МЕТОДОЛОГИЯ

Изследването е проведено в два етапа чрез емпирични методи на педагогически изследвания: инструментариумът включва частично стандартизирана анкета чрез онлайн въпросник и структурирано интервю.

Анкетната карта съдържа 9 въпроса за изясняване на мотивационните фактори, очакваните ползи и предполагаемите бариери, свързани с участието на студентите в организирани спортни дейности и/или доброволчески инициативи (4 с полузакрити и 5 със закрити отговори, 1 от които с алтернативни и 4 със скалирани отговори).

За интервюто е изготвен списък от 6 въпроса – всички преки по форма, с цел проучване на причините за съществуващото противоречие между нагласи и поведение.

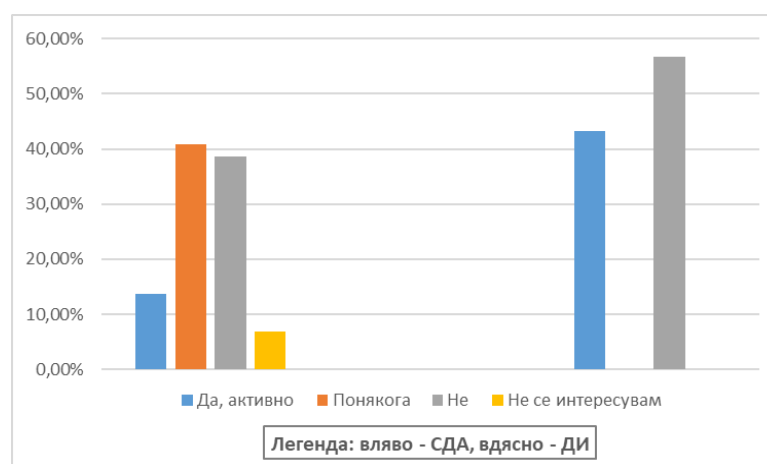
Валидността и надеждността на използвания инструментариум са осигурени чрез съответствие между съдържанието на въпросите и целта на изследването, стандартизирана процедура на прилагане и съпоставяне на количествените и качествените данни за повишаване достоверността на резултатите.

Контингент на изследването: в първия етап са включени 44 студенти (36 жени и 8 мъже), а във втория – 30 студенти (25 жени и 5 мъже), всички от специалностите „Предучилищна педагогика“, „Предучилищна и начална училищна педагогика“, „Педагогика на обучението по физическо възпитание“, „Социална педагогика“ и др. към Педагогическия факултет (ПФ) при Тракийски университет (ТрУ) – Стара Загора. Извадката е подбрана на случаен принцип и е представителна за цялата популация студенти от ПФ.

РЕЗУЛТАТИ

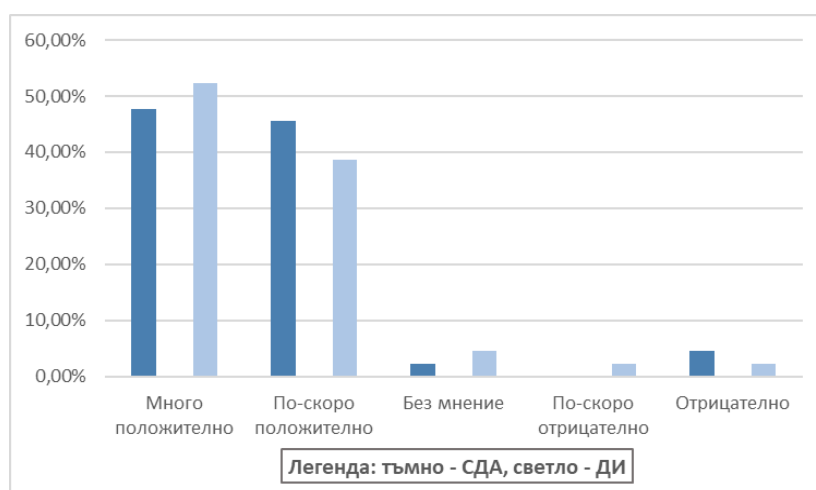
Резултатите от фигура 1. показват, че най-голям относителен дял от анкетираните заявяват, че „понякога“ участват в СДА (40,9%), което свидетелства за епизодичен и нерегулярен характер на двигателната им активност.

От същата фигура се вижда, че значителна част от респондентите посочват и отговора „не“ (38,6%), което разкрива наличието на група студенти с нисък или липсващ ангажимент към системна СДА. Делът на студентите, които са активно ангажирани, е сравнително по-нисък, а минимална част заявяват, че не се интересуват от подобни дейности. Това разпределение показва, че макар СДА да присъства в живота на студентите, те по-скоро се реализират несистемно. Висок е делът на отговорите „не се интересувам“ (6,9%), което е сигнал за наличие на ниска вътрешна мотивация.

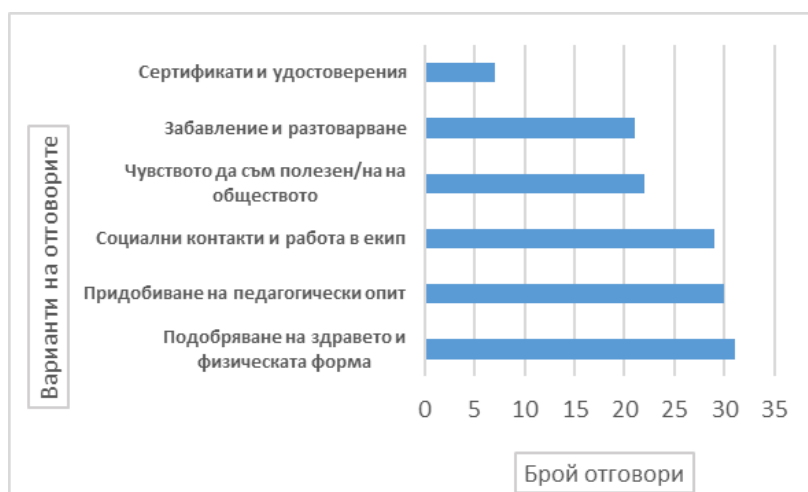
Фигура 1. Резултати от отговорите на въпросите: „Участвате ли в СДА / ДИ?“

При ДИ се наблюдава още по-изразен спад на активното участие. Най-голям дял от анкетираните (56,8%) заявяват, че не са участвали в такива, което очертава ДИ като по-слабо застъпена форма на социална активност сред студентите.

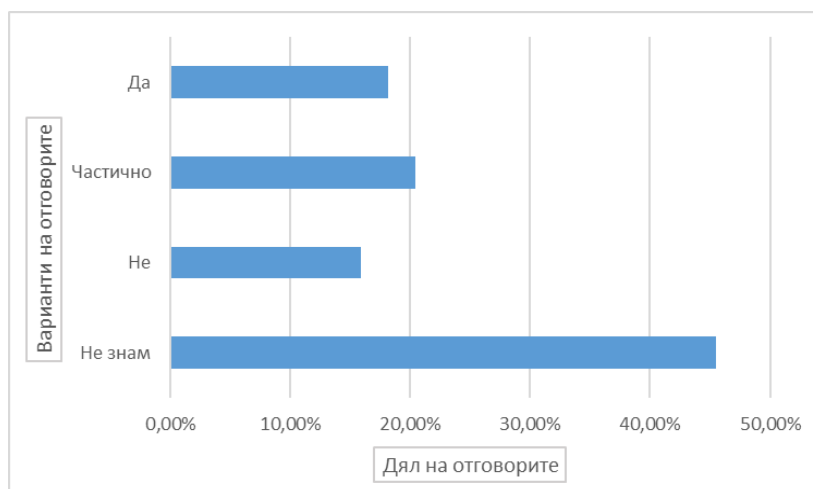
Фигура 2. Резултати от отговорите на въпросите: „Как оценявате влиянието на участието в СДА / ДИ върху личностното и професионалното развитие на бъдещия педагог?“

Представените на фигура 2. резултати показват, че при СДА доминират отговорите „много положително“ и „по-скоро положително“ (общо 93,2%). Това показва, че двигателната активност се възприема не само като средство за поддържане на здравето, но и като фактор, допринасящ за личностното и професионалното изграждане на бъдещите учители. Сходна, но още по-отчетлива е тенденцията при ДИ, където делът на оценките „много положително“ и „по-скоро положително“ е също висок (общо 90,3%). Показателно е, че доброволчеството се асоциира с развиване на социална ангажираност и гражданска активност. Минималният дял на неутралните и отрицателните оценки показва, че сред изследваните лица липсва явно изразен негативизъм към СДА и ДИ. Това позволява да се приеме, че проблемът се корени по-скоро в условията за тяхното реализиране и интегриране в студентския живот.

Фигура 3. Резултати от отговорите на въпроса: „Кои от следните мотиви биха ви насърчили да участвате в подобни инициативи?“

От представените на фигура 3. резултати е видно, че най-много са отговорите, свързани с мотивите „подобряване на здравето и физическата форма“ и „придобиване на педагогически опит“. Това показва, че студентите възприемат участието си в подобни инициативи като средство за самоусъвършенстване и за професионална подготовка. Голям е и посоченият брой отговори, свързани с мотивите „социални контакти и работа в екип“ и „чувството да съм полезен/на обществото“. Тези резултати подчертават значението на социалното взаимодействие и ценностната ориентация като ключови фактори. Заемащият относително висока позиция мотив „за забавление и разтоварване“ показва, че студентите търсят баланс между учебното натоварване и емоционално и психологически разтоварващите дейности. За разлика от изброените по-горе, стимулт „сертификати и удостоверения“ е най-слабо значим, което означава, че външните формални поощрения не са водещ фактор за активно включване.

Фигура 4. Резултати от отговорите на въпроса: „Считате ли, че в Тракийски университет се предлагат достатъчно възможности за участие в подобни инициативи?“

Както се вижда от фигура 4., най-висок дял от анкетираните избират отговора „не знам“ (45,46%). Това насочва към липса на достатъчна информираност или яснота относно съществуващите възможности за включване в СДА или ДИ. По-малък е дялът на отговора „частично“ (20,46%), което сочи, че възможностите за участие са налични, но не са системно организирани, видими или достъпни за всички. Дялът на положителните отговори „да“ е малко под горния

(18,18%). В същото време наличието на отрицателни отговори (15,9%) свидетелства за това, че студентите не разпознават университета като активен посредник и организатор на подобни дейности.

Фигура 5. Резултати от отговорите на въпросите: „Какви форми на организирана спортна или доброволческа дейност бихте предпочели да се реализират в ПФ?“ и „В кои от тези форми ще се включите?“

От фигура 5. е видно, че най-висок интерес студентите проявяват към доброволчески спортни събития с деца, което комплицира силната връзка между мотивационните аспекти и бъдещата им професионална роля. Също така отчетлив е интересът им към туристическите форми и груповите тренировки, които са форми на колективни и социални дейности, съчетаващи движение, общуване и емоционално разтоварване. Формите, свързани с отбори по вид спорт или СДА, са по-слабо предпочитани, отколкото горепосочените варианти.

Фигура 6. Резултати от отговорите на въпроса: „Какви затруднения или пречки Ви възпират да участвате по-активно в СДА и ДИ?“

Резултатите, представени на фигура 6., очертават ясно изразен профил на основните затруднения и пречки, които възпрепятстват по-активното участие на студентите в СДА и ДИ. Като ключова бариера за участие се определя липсата на време. Това обяснява защо реалното участие остава епизодично или напълно липсва. Втората съществуваща пречка е ограничената информираност за съществуващите в университета възможности. Резултатите от най-слабо изразените

бариели (липса на подходящи условия, съществуващи финансови затруднения или недостатъчна мотивация, наличие на контузии) насочват внимание преди всичко към организационните и мотивационните пречки, а не към физическите възможности на респондентите.

Въпреки заявките за положително отношение към СДА и ДИ нивата на реално проявление интерес и готовност за участие остават ниски. Това противоречие между нагласи и поведение е познато в педагогическата и социалната психология, където са диференцирани затрудненията, ползите и стимулите. Съгласно теорията за планираното поведение на I. Ajzen (1991) намерението за дадено поведение се определя от субективните норми, нагласите и поведенческия контрол.

С цел очертаване на възможностите за стимулиране на студентската активност за участие в спортни и доброволчески инициативи в рамките на университетската среда в ПФ на ТрУ беше разработен научен проект на тема „Развитие на социална отговорност и емоционална интелигентност при студенти–педагози чрез спорт, изкуства и доброволчество“. С цел изясняване на проблемните области и очертаване на ефективни пътища за справяне със студентската пасивност, работният екип по проекта проведе интервю с част от изследваните в първия етап студенти. Интервюто като метод на изследване позволява да се очертаят не само външните, но да се видят и анализират вътрешните мотивационни фактори, които трудно се определят чрез анкетни въпроси. Резултатите са представени на фигура 7.

Фигура 7. Резултати от проведеното интервю за проучване на бариерите пред студентите за включване в СДА и ДИ

Степенувайки ги по резултатност, се установяват следните факти: допълват се количествените данни, които разкриват по-малките, субективно посочени бариери, възпрепятстващи включването на студентите в СДА и ДИ; най-често посочваната пречка е изявеното предпочитание към други алтернативи за ангажиране на свободното време. Високата честота на отговорите, свързани с липсата на конкретни външни стимули, насочва вниманието към необходимостта от насърчаване на студентската активност чрез организационни механизми. Интервюираните лица ясно посочват нуждата от по-видими форми на подкрепа и признание. Съществена част от отговорите са свързани с ниската вътрешна мотивация или липсата на осъзната потребност, което говори, че ползите от участието са абстрактни. Факторите „пренатовареност“ и „паралелна работа“ разкриват житейски затруднения, а неопределеността към професията – липса на ясно формирана професионална идентичност. Това показва, че участието в СДА и ДИ често се възприема от респондентите не като ресурс за развитие, а като допълнително натоварване. Чрез проведеното интервю се открояват допълнителни организационни дефицити, като липса на активно ядро, неясни планове и графици за заниманията, както и трудности с придвижването. Макар да са посочвани по-рядко, тези фактори имат важно значение, тъй като влияят върху решението за включване и за задържането на участниците. Особено показателно е т.нар. „привидно съгласие“, при което студентите изгра-

заяват подкрепа към дадена идея, но не предприемат реални действия, което доста явно отразява разминаването между нагласи и поведение. В педагогически контекст резултатите от интервюто подчертават, че бариерите пред участието са многопластови и включват индивидуални, социални и институционални измерения. Това налага комплексен подход при планирането и предлагането на дейности за смислено, мотивиращо и устойчиво включване на студентите.

ДИСКУСИЯ

Резултатите от проведеното изследване очертават сложна и многопластова картина на мотивацията и отношението на студентите бъдещи педагози към спортно-двигателните и доброволческите активности. Получените резултати показват явно разминаване между високото ниво на осъзнатост от благотворното им въздействие и ограниченото практическо реализиране, особено при доброволческата дейност.

Отношението на изследваните лица към СДА и ДИ е преобладаващо позитивно. Бъдещите педагози недвусмислено подчертават значението на тези форми за личностното и професионалното си развитие, като ги обвързват с подобряване на здравния статус, развиване на социални и комуникативни умения, формиране и утвърждаване на ценностни ориентации, натрупване на педагогически опит. Това, от една страна, е показател за наличие на когнитивна и ценностна готовност за активно включване. От друга – е предпоставка за планиране и реализиране на целенасочени педагогически интервенции за устойчиво изграждане на активността към извънучебни инициативи при студентите. Участието се характеризира с епизодичност и ниска устойчивост, като особено отчетливо е ограниченото включване в ДИ. Проучването на различни времеви, организационни, мотивационни и институционални бариери разкрива, че липсата на време, недостатъчната информираност и усещането за слаба институционална подкрепа са ключови фактори, възпрепятстващи по-активното участие. Особено значим е институционалният аспект, който насочва към проблеми в структурираността, комуникацията и видимостта на инициативите. Това предполага, че дори при наличие на отделни форми на активност, те не са достатъчно ясно позиционирани като част от цялостна политика за насърчаване на студентската активност.

Мотивационният профил на респондентите показва доминиране на вътрешни и социално-ориентирани мотиви (стремеж към здраве, личностно и професионално развитие, социални контакти и чувство за обществена полезност), а формалните стимули (сертификати) заемат второстепенно място. В същото време резултатите от интервюто показват, че липсата на конкретни външни стимули и ясно структурирани ангажменти може да ограничи превръщането на позитивната мотивация в активно участие.

Предпочитаните форми за участие ясно отразяват професионалната ориентация на бъдещите учители. Най-висок интерес се наблюдава към дейности, акцентиращи върху СДА в работата с деца. Изявеното желание за социална ангажираност подчертава възможната връзка между практическата приложимост и професионално-педагогическата реализация.

Количествените резултати от интервюто разкриват дълбоки психологически и организационни аспекти. Вариантите „привидно съгласие“, „липса на активно ядро“ и „предпочитание към алтернативни дейности“ показват, че мотивацията за участие изисква целенасочени усилия. В тази връзка стимулирането на студентската активност не трябва само да предлага възможности, а е необходимо изграждане на подкрепяща среда, ясно лидерство и чувство за принадлежност.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Проведеното изследване потвърждава значението на спортните и доброволческите активности за личностното и професионалното развитие на бъдещите педагози. Доказва се необходимостта от създаване на устойчиви механизми за популяризирането и реализацията им на институционално ниво. Проявеното позитивно отношение е добра основа за развитие на университетски политики за насърчаване на студентската активност.

Също така чрез проучването се оформя общата картина за участието, нагласите и мотивационните фактори, свързани със СДА и ДИ сред студентите бъдещи педагози. Като особено зна-

чима се откроява ролята на университетската среда както по отношение на вариативност, информираност и достъп до алтернативи, така и във връзка създаване на стимулиращи и подкрепящи условия за активна ангажираност.

Изследването подчертава необходимостта от целенасочени педагогически и институционални стратегии под формата на комплексен подход, насочен към интегриране на институционална подкрепа, адекватна комуникация, гъвкави организационни форми и ясна връзка с професионалната подготовка на бъдещите педагози.

Чрез съчетаване на двигателна активност, социална ангажираност и практическа приложимост спортно-двигателните и доброволческите дейности могат да се превърнат в устойчив инструмент за изграждане на професионално израстване и идентичност, личностни качества и активна гражданска позиция при студентите.

Получените резултати могат да послужат като основа за бъдещи изследвания и за разработване на модели за насърчаване на устойчиво участие на студентите в спортни и доброволчески инициативи в рамките на висшето образование.

ЛИТЕРАТУРА

Алексиева, М., Стефанов, С., Денев, С. (2023). Нагласи за здравословен начин на живот сред младежи на възраст 15–29 години. *Сб. от кръгла маса „Проблеми и перспективи на физическото възпитание и спорта в условията на глобализация“*. В. Търново: УИ „Св. св. Кирил и Методий“, 1, 107–117. // Aleksieva, M., Stefanov, S., Denev, S. (2023). Naglasi za zdravosloven nachin na zhivot sred mladezhi na vazrast 15–29 godini. *Sb. ot kragla masa „Problemi i perspektivi na fizicheskoto vazpitanie i sporta v usloviyata na globalizatsia“*. V. Tarnovo: UI „Sv. sv. Kiril i Metodiy“, 1, 107–117.

Венева-Паунчева, Р. (2011). Доброволчеството е възможност активно да участваш в промяната на общността, средата, организацията, взаимоотношенията. *Български дарителски форум: с мисъл и отношение*, бюлетин, бр. 9. // Veneva-Pauncheva, R. (2011). Dobrovolchestvoto e vazmozhnost aktivno da uchastvash v promyanata na obshtnostta, sredata, organizatsiyata, vzaimootnosheniyata. *Balgarski dariteliski forum: s misal i otoshenie*, byuletin, br. 9.

Закон за доброволчеството. Проект Народно събрание на Република България, 04.03.2022. // **Zakon za dobrovolchestvoto**. Proekt Narodno sabranie na Republika Balgaria, 04.03.2022.

Здравкова, Б. (2016). Доброволчеството като форма на социално служение в съвременното общество. *Сб. доклади от заключителна научна конференция по проект „Социално служение в съвременното общество“*. София: ЛИБРА СКОРП, 117–124. // Zdravkova, B. (2016). Dobrovolchestvoto като форма на sotsialno sluzhenie v savremennoto obshtestvo. *Sbornik dokladi ot zaklyuchitelna nauchna konferentsia po projekt „Sotsialno sluzhenie v savremennoto obshtestvo“*. Sofia: LIBRA SKORP, 117–124.

Петрова, С., Ж. Рангелова, К. Лалева (2018). Доброволчеството като възможност за подпомагане на професионалната реализация. *Здравна икономика и мениджмънт*, 2 (68), 32–38. // Petrova, S., Zh. Rangelova, K. Laleva (2018). Dobrovolchestvoto като vazmozhnost za podpomagane na profesionalnata realizatsia. *Zdravna i ekonomika i menidzhmant*, 2(68), 32–38.

Тодорова, К. (2013). Доброволчеството като механизъм за професионална реализация. *Е-списание „Социална работа“*, 1, 73–93. // Todorova, K. (2013). Dobrovolchestvoto като mehanizam za profesionalna realizatsia. *E-spisanie „Sotsialna rabota“*, 1, 73–93.

Тончева-Златкова, В. (2020). Доброволчество: нормативни и институционални измерения. *Дигитално образование за дигитална администрация: администрация и управление: образование с хоризонт 2030*, Шеста есенна академия. София: УНСС, 2019, 151–159. // Toncheva-Zlatkova, V. (2020). Dobrovolchestvo: normativni i institutsionalni izmereniya. *Digitalno obrazovanie za digitalna administratsia: administratsia i upravlenie: obrazovanie s horizont 2030*, Shesta esenna akademija, Sofia: UNSS, 2019, 151–159.

Ajzen, I. (2020). *Theory of planned behavior: Frequently asked questions*. Wiley, University of Massachusetts Amherst, n.d., 314–324. <https://people.umass.edu/aizen/pubs/tpb-faq.pdf>

Bailey, R. (2006). Physical education and sport in schools: A review of benefits and outcomes. *Journal of School Health*, 76 (8), 397–401.

-
- Bouchard, C., Shephard, R., Stephens, T. (1994).** *Physical activity, fitness, and health.* Human Kinetics.
- Talbot, M. (2001).** The case for physical education. In: Doll-Tepper, G., Scoretz, D. eds. *World Summit on Physical Education.* Berlin, Germany: ICSSPE; 39–50.